ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

<u>ସି.ଏମ୍.ପି. ସଂଖ୍ୟା 1094/ 2022</u>

(ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 227 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ)

*****

ରେଣୁବାଳା ସାମନ୍ତରାୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ

...... ଆବେଦନକାରୀମାନେ

- ବନାମ-

ମାନସ ରଞ୍ଜନ ମହାପାତ୍ର

...... ପ୍ରତିପକ୍ଷ

<u>ଅଧିବକ୍ତାମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ</u> :

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବଂଶୀଧର ବାଗ, ଅଧିବକ୍ତା

ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରବାସୀ ମହାନ୍ତି, ଅଧିବକ୍ତା

ପୀଠାସୀନ :

କେ.ଆର୍. ମହାପାତ୍ର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଶୁଣାଣି ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି 17.11.2023

<u>ରାୟ</u>

<u>କେ.ଆର୍.ମହାପାତ୍ର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି</u>

1. ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଆଯାଇଛି ।

2. ଭୁବନେଶ୍ୱରର ବିଜ୍ଞ ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତି (କନିଷ୍ଠ ପ୍ରଭାଗ)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସି.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା- 1211/2019 ରେ ପାରିତ 2 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2022 (ଅନୁଲଗ୍ନକ-4) ତାରିଖର ଆଦେଶ ଏହି ସି.ଏମ୍.ପି. ରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରତିବାଦୀ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଦେଶ VII ନିୟମ 11(b) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି ।

3. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ବାଗ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ବାଦୀ- ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ମୋକଦ୍ଦମା ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯେ, 2019 ମଇ 21ରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଦ୍ୱାରା, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ସପକ୍ଷରେ

HIGH COURT ORISSA
सत्यमेव जयते

ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିବା ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ଆଇଡ଼ି ସଂଖ୍ୟା 1131904158 ବେଆଇନ ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ । ସ୍ଥାୟୀ ନିଷେଧାଜ୍ଞାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବାଦୀ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଅର୍ଜିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ-4ରେ, ବାଦୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା -1 ମୋକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ (ବାଦୀ) ସହ ମୋକଦ୍ଦମା ଜମି ବିକ୍ରି କରିବା ଲାଗି ମୋକଦ୍ଦମା ଜମିକୁ ମୋଟ 2କୋଟି ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଏକ ରାଜିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟି, ବାଦୀ ପୂର୍ବରୁ 5 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିସାରିଛନ୍ତି । ତଥାପି, ଏପରି ପଞ୍ଜୀକୃତ ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ସମ୍ମାନ ନଦେଇ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ସପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ନିଷ୍ପାଦିତ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଏହି ମୋକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତିବାଦୀ-ଆବେଦନକାରୀମାନେ, ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ, ଆଦେଶ VII ନିୟମ 11 (b) ସିପିସି ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏକ ବିକ୍ରି ଦଲିଲକୁ ଅସିଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ, ଯେଉଁଠାରେ ବାଦୀ ଏକ ପକ୍ଷ ନୁହଁନ୍ତି, ସେ ତାଙ୍କ ପସନ୍ଦ ଅନୁଯାୟୀ ମୋକଦ୍ଦମାକୁ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଶସ୍ତା ଏବଂ ମନମୁଖୀ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟାୟନର ମୋକଦ୍ଦମା ଦାୟର ସମୟରେ ଜମି/ବିବାଦର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ସହିତ କିଛି ସମ୍ପର୍କ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟାୟନ ସମ୍ପତ୍ତିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ, ତେବେ ତଦନୁସାରେ ମୋକଦ୍ଦମାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ବାଦୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିବେକାଧିନ ଅଟେ । ତାଙ୍କ ସହିତ 2କୋଟି ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ବାଦୀ ତାଙ୍କ ଅର୍ଜିରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ମୋକଦ୍ଦମାକୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେବା ଉଚିତ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ, ଏହି ମୋକଦ୍ଦମାର ମୂଲ୍ୟ ଘୋଷଣାନାମାର ଥଇଥାନ ପାଇଁ 1000 ଟଙ୍କା ଏବଂ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶରେ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ 100 ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଛି ।

4. ଏହା ତାଙ୍କର ନିବେଦନ ଯେ ଯଦି ଏହା ସରଳ ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଏକ ମୋକଦ୍ଦମା ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ମକଦ୍ଦମାର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଉପରେ ତାଙ୍କର

HIGH COURT ORISSA

କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ, ଯେହେତୁ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶର ଏକ ଫଳସ୍ୱରୂପ ପ୍ରତିକାର ଲୋଡ଼ା ଯାଇଛି, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମ, 1870 ର ଧାରା 7 (iv) (c) (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମାର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ସେ ***ଏସ୍.କେ. ମଜନୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ -ବନାମ- ଲୋଚନ ସାହୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ***, ମାମଲାରେ ନିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଯାହା 2011 SCC Online Ori 170ରେ ସୂଚିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ-15ରେ ନିମ୍ନମତେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି:

> *"15. ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଯଦିଓ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7(iv)(c) ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ପସନ୍ଦରେ ମୋକଦ୍ଦମାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ମୋକଦ୍ଦମା ମୂଲ୍ୟାୟନ ମନମୁଖୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ମୋକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବା ସମୟରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରକୃତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ସହିତ କିଛି ସମ୍ପର୍କ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଅନେକ ଅଧିକାରସମ୍ପନ୍ନ ନ୍ୟାୟପାଳିକା ବିଶ୍ୱାଳ ବନାମ ବୁଦ୍ଧନାଥ ଜେନାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି : 106 (2008) C.L.T. 595.*
>
> *"6. ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ 'ଅଧିନିୟମ 7(iv)(c)ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଉପରୋକ୍ତ ମାମଲା ଆଇନ ସହିତ ନିକଟ ଏବଂ ସମ୍ମିଶ୍ରିତ ଭାବରେ ପଢ଼ିବା ପରେ, ଜଣେ ଆରାମରେ ଅନୁମାନ କରିପାରିବେ ଯେ ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଏକ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ଫଳସ୍ୱରୂପ ପ୍ରତିକାର ସହିତ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ଅଧିନିୟମ 7(iv)(c)ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ବାଦୀମାନେ ତାଙ୍କ ପସନ୍ଦରେ ମୋକଦ୍ଦମାକୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ମୋକଦ୍ଦମା ମୂଲ୍ୟାୟନ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ମୋକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବା ସମୟରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରକୃତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ସହିତ କିଛି ସମ୍ପର୍କ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।"*

5. (1987) 4 SCC 69 ରେ ସୂଚିତ ***ଚନ୍ଦେଶ୍ୱର ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ମେଶ୍ୱର ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ସେବାୟତ ମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତାରା ଦେବୀ -ବନାମ- ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ରାଧା କୃଷ୍ଣ ମହାରାଜଙ୍କ*** ମାମଲାରେ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ସେ ନିର୍ଭର, ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ନିମ୍ନମତେ କୁହାଯାଇଛି:

> "**4.** *ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ବାର୍ତ୍ତମାନର ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ଆମେ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଲୁ ଏବଂ ଆମର ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ମତାମତ ଆବେଦନକାରୀ ତରଫରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିରେ ଆମେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ପାଇନାହୁଁ । ସଥପ୍ପା ଚେତ୍ତିୟାର ବନାମ ରାମନାଥନ ଚେତ୍ତିୟାର (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ଏବଂ ମୀନାକ୍ଷୀସୁନ୍ଦରମ ଚେତ୍ତିୟାର ବନାମ ଭେଙ୍କଟାଚଲମ୍*

ଚେତ୍ତିୟାର (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ନିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ଅଧିନିୟମ, 1870ର ଧାରା 7(iv)(c) ଅନୁଯାୟୀ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ପ୍ରତିକାର ସହିତ ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଏକ ମୋକଦ୍ଦମାରେ, ବାଦୀ ଅର୍ଜିରେ ମାଗିଥିବା ପ୍ରତିକାର ବିଷୟରେ ନିଜର ଆକଳନ କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଏବଂ ଉଭୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ଏବଂ ଅଧିକାରିତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ମୋକଦ୍ଦମା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନକୁ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା କେବଳ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ମୂଲ୍ୟାୟନ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ, ଅଯୌକ୍ତିକ ଏବଂ ଅର୍ଜିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅବମୂଲ୍ୟାୟନ କରାଯାଇଛି, ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୂଲ୍ୟାୟନକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିପାରିବେ । ବାଦୀ ପଟ୍ଟା ଆଧାରରେ ସୀମିତ ସମୟ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ସୁଧକୁ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏପରି ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ, ଯାହା ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ସଠିକ୍ ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି, ତାହା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ମନମୁଖୀ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ପ୍ରତିକାରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ କୌଣସି ସୁଚିନ୍ତିତ ଅବହେଳା କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆବେଦନରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ଆମେ ପାଉନାହୁଁ କାରଣ ଉକ୍ତ ସଂଶୋଧନରେ ପାରିତ ଆଦେଶ ନିୟମିତ ଅଟେ । ତେଣୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନ ପତ୍ର ଖାରଜ କରାଗଲା । ତେବେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।"

6. ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ, ***ଦହିବେନ୍ -ବନାମ- ଅରବିନ୍ଦଭାଇ କଲ୍ୟାଣଜୀ ଭାନୁଶାଳୀ (ଗଜ୍ରା) (ମୃତ)*** ମାମଲାରେ, ***ଏଲ.ଆର୍.ଏସ୍. ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ***, (2020) 7 SCC 366ରେ ବିବୃତ ହୋଇଥିବା, ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆଦେଶ VII ନିୟମ 11 ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପ୍ରକୃତିର ଅଟେ । ଯଦି ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ହୁଏ, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଖରେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭୁଲ ଭାବରେ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁସୂଚୀର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 17 (iii)ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଘୋଷଣା ଏବଂ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ମୋକଦ୍ଦମା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ସେ, ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅନୁଲଗ୍ନକ-4 ଅଧୀନରେ ଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତଥା ଆଇନର ସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ

ରଖି ଆଦେଶ VII ନିୟମ 11(b) ସିପିସି ଅଧୀନରେ ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ।

7. ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହାନ୍ତି, ପ୍ରତିପକ୍ଷର ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଏହାକୁ ତୀବ୍ର ବିରୋଧ କରନ୍ତି ଏବଂ ନିବେଦନ କରନ୍ତି ଯେ ବାଦୀ ବିକ୍ରି ଦଲିଲରେ ପକ୍ଷ ନୁହଁନ୍ତି । ତେଣୁ, ସେ ନିଜ ପସନ୍ଦ ଅନୁସାରେ ମୋକଦ୍ଦମାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନ । ଅର୍ଜିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ- 4 ବାଦୀ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ମଧ୍ୟରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ରାଜିନାମା ସହିତ ଜଡିତ, ଯାହାକୁ ମକଦ୍ଦମାରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ମୋକଦ୍ଦମାରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଜରସମନ ମୋକଦ୍ଦମାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର ଆଧାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ତାଙ୍କର ନିବେଦନ ଯେ AIR 2010 SC 2807ରେ ବିବୃତି ହୋଇଥିବା ***ସୁହ୍ରିଦ୍ ସିଂ @ ସର୍ଦୁଲ ସିଂ- ବନାମ- ରଣଧୀର ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ***, ମାମଲାରେ, ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ନିମ୍ନମତେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି:

> *"**5.** ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ପଞ୍ଜାବରେ ସଂଶୋଧିତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ଅଧିନିୟମ, 1870 (ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ 'ଅଧିନିୟମ') ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥାଏ । ଧାରା 6 ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ ଆଇନର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ତାଲିକାରେ ଦାବିଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକାରର କୌଣସି ଦଲିଲ କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହେବ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଦ୍ୱିତୀୟ ତାଲିକାରେ ଲିଖନ 17 (iii) ଏକ ଘୋଷଣାନାମା ଆଦେଶ ପାଇବା ପାଇଁ ମୋକଦ୍ଦମା ଉପରେ 19.50 ଟଙ୍କା ନ୍ୟାୟାଳୟ-ଦେୟ ପ୍ରଦାନ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ମୋକଦ୍ଦମା ଏକ ଘୋଷଣା ଏବଂ ଦଖଲ ଏବଂ ସ୍ଥଗିତାଦେଶର ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ତାହା ଉପରେ ଅଧିନିୟମ 7 (iv)(c) ଦ୍ୱାରା ମୋକଦ୍ଦମାଚାଳିତ ହୁଏ ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରେ:*
>
> *"7. କେତେକ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରଦେୟଯୋଗ୍ୟ ଦେୟର ଗଣନା:- ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ମୋକଦ୍ଦମାଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ଦେୟର ପରିମାଣ ନିମ୍ନମତେ ଗଣନା କରାଯିବ:*
>
> *(iv) ମୋକଦ୍ଦମାରେ-x x x x (c) ଏକ ଘୋଷଣାତ୍ମକ ଡିକ୍ରି ଏବଂ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ - ଏକ ଘୋଷଣାତ୍ମକ ଡିକ୍ରି କିମ୍ବା ଆଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, ଯେଉଁଠାରେ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଏ, x x x x x ଅଭିଯୋଗ*

HIGH COURT ORISSA

କିମ୍ବା ଅପିଲର ସ୍ମାରକ ପତ୍ରରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିକାରର ମୂଲ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ମୂଲ୍ୟଯୁକ୍ତ ।

ଏହିପରି ସମସ୍ତ ମକଦ୍ଦମାରେ ବାଦୀ କେତେ ପରିମାଣର ସହାୟତା ଲୋଡ଼ିଛନ୍ତି ତାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବେ:

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନ୍ୟୁନତମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ତେର ଟଙ୍କା ହେବ:

ଆହୁରି ଉଲ୍ଲେଖଥାଉ ଯେ, ଉପ-ଦଫା (c) ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ମୋକଦ୍ଦମାଗୁଡ଼ିକରେ, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସହାୟତା ମାଗିବା କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇଥାଏ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏପରି ମୂଲ୍ୟାୟନ ଏହି ଧାରାର ଦଫା (v) ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପଦ୍ଧତିରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟଠାରୁ କମ୍ ହେବ ନାହିଁ । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7(iv)ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାବଧାନ ଲାଗୁ ହେବ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଧାରାର ଖଣ୍ଡ (v) ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପଦ୍ଧତିରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟଠାରୁ ମୂଲ୍ୟାୟନ କମ୍ ହେବ ନାହିଁ । ଖଣ୍ଡ (v) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୃଷି ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତିକାର ରହିଛି, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଖଣ୍ଡ (a) ରୁ (d) ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ରାଜସ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ-ଦେୟ ହିସାବ କରାଯିବା ଉଚିତ; ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଗୃହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତିକାର ରହିଛି, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଖଣ୍ଡ (e) ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ-ଦେୟ ଗୃହର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ ରହିବ ।"

8. ଉକ୍ତ ମାମଲା ଆଇନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ***ରିନାରାଣୀ ବିଶ୍ୱାଳ - ବନାମ - ପ୍ରଦୀପ ଚୌହାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*** ଏକ ମାମଲାରେ 2017 (II) CLR 422 ରେ ବିବୃତି କରିଥିଲେ, ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି:-

"7. ତାରା ଦେବୀ ବନାମ ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ରାଧା କୃଷ୍ଣ ମହାରାଜରେ, ସେବାୟତବୃନ୍ଦ ଚନ୍ଦେଶ୍ୱର ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ମେଶ୍ୱର ପ୍ରସାଦ AIR 1987 SC 2085 ମାଧ୍ୟମରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ଅଧିନିୟମ, 1870ର ଧାରା 7(iv)(c) ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ଆନୁସଂଗୀକ ପ୍ରତିକାର ସହିତ ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଏକ ମୋକଦ୍ଦମାରେ, ବାଦୀ ଅଭିଯୋଗରେ ମାଗିଥିବା ପ୍ରତିକାର ବିଷୟରେ ନିଜର ଆକଳନ କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଉଭୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ଏବଂ ଅଧିକାରିତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହିପରି ମୂଲ୍ୟାୟନକୁ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହା କେବଳ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ମୂଲ୍ୟାୟନ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ, ଅଯୌକ୍ତିକ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ

ଅବମୂଲ୍ୟାୟନ କରାଯାଇଛି, ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୂଲ୍ୟାୟନକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିପାରିବେ ।

8. ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରାଧିକୃତ ଘୋଷଣାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଟି ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଅଣ-ନିଷ୍ପାଦକ ବ୍ୟକ୍ତି ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ଘୋଷଣା ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ଦଲିଲ ଅବିଧେୟ ଓ ଅସିଦ୍ଧ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ, ତାଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 (iv) (c) ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାଦୀ ଅର୍ଜିରେ ମାଗିଥିବା ପ୍ରତିକାରଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ନିଜସ୍ୱ ଆକଳନ କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଉଭୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ଏବଂ ଅଧିକାରିତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହିପରି ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ସାଧାରଣତଃ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହା କେବଳ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ମୂଲ୍ୟାୟନ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ, ଅଯୌକ୍ତିକ ଏବଂ ଅର୍ଜିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅବମୂଲ୍ୟାୟନ କରାଯାଇଛି, ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୂଲ୍ୟାୟନକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିପାରିବେ ।"

9. ସେ ***ଅରୁଣ କୁମାର ଆଚାର୍ଯ୍ୟ - ବନାମ - ନାଗେନ୍ଦ୍ର କୁମାରୀ ଦ୍ୱିବେଦୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ,*** ମାମଲା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଯାହା 2009 (I) OLR 184ରେ ବିବୃତି କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥାଏ ଯେ ବାଦୀ ଅର୍ଜିରେ ମାଗିଥିବା ପ୍ରତିକାର ବିଷୟରେ ନିଜର ଆକଳନ କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଏବଂ ଉଭୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ଏବଂ ଅଧିକାରିତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହିପରି ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ସାଧାରଣତଃ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଥାଏ ଯେ ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ, ମୂଲ୍ୟାୟନ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକ ଏବଂ ଅର୍ଜିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଅବମୂଲ୍ୟାୟନ କରାଯାଇଛି, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୂଲ୍ୟାୟନକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିପାରିବେ । ହାତରେ ଥିବା ମାମଲାରେ, ବିଜ୍ଞ ବିଚାରାଧିନ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବେବି ମତ ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ମୋକଦ୍ଦମା ପ୍ରଦର୍ଶନାତ୍ମକ ଭାବେ କମ୍ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯାଇଛି । ଏହି ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ମୋକଦ୍ଦମାର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ମୋକଦ୍ଦମାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିଚାର ସମୟରେ ସେହି

ପ୍ରଭାବର ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ବିଚାର କରାଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ ସେ ସି.ଏମ୍.ପି.କୁ ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି ।

10. ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ନିବେଦନକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଏବଂ ନଥିଭୁକ୍ତର ଅନୁଧ୍ୟାନ ପରେ, ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ବାଦୀ ନିଜେ ଅର୍ଜିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ-4 ରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କର ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ମଧ୍ୟରେ 2 କୋଟି ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଏହା ଆପାତତଃ ପ୍ରତୀୟମାନ ହେଉଛି ଯେ ବାଦୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ 2 କୋଟି ଟଙ୍କା ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ, ଏହି ମୋକଦ୍ଦମାର ମୂଲ୍ୟ କେବଳ ଘୋଷଣାନାମାର ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ 1000 ଟଙ୍କା ଏବଂ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ 100 ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଛି ।

11. ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ, ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ପ୍ରାଧିକୃତ ରାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ବାଦୀ ଯେତେବେଳେ ସେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ନଥିବା ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଘୋଷଣାତ୍ମକ ପ୍ରତିକାର ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦେୟ ଏବଂ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ପସନ୍ଦ ଅନୁଯାୟୀ ମୋକଦ୍ଦମାକୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ମୋକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବା ସମୟରେ ବିବାଦରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ କିମ୍ବା ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ସହିତ ଏହାର କିଛି ସମ୍ପର୍କ କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଶସ୍ତା କିମ୍ବା ମନମୁଖୀ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ଘୋଷଣା ସହିତ ଏକ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଏ, ଅଧିନିୟମ 7 (iv) (c) ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ମୂଲ୍ୟାୟନ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାର ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ସମୟରେ ଏହାକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇନାହାନ୍ତି । ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁସୂଚୀର ଧାରା 17 (iii)କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୋଇନପାରେ । ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ VII ନିୟମ 11 (b) ସିପିସି ଅଧୀନରେ

ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନରେ ଏହା ଉଠାଯାଇଥିଲା, ଏହି ମାମଲାର ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ସାରବାନ୍ ଦିଗଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ, ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଏହି ସାରବାନ୍ ଦିଗଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ନୀରବ ରହିଛି ।

12. ତେଣୁ, ଅନୁଲଗ୍ନକ-4 ଅଧୀନରେ ଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପୋଷଣୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ଆଦେଶ VII ନିୟମ 11(b) ସିପିସି ଅଧୀନରେ ପ୍ରତିବାଦୀ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନର ନୂତନ ବିଚାର ପାଇଁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଶୁଣାଣିର ସୁଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ଏହି ମାମଲା ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ଏହି ମୋକଦ୍ଦମା 2009 ମସିହାର ଅଟେ, ଉକ୍ତ ଆବେଦନ ଉପରେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ବିଚାର କରାଯିବ ।

13. ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ, ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସି.ଏମ୍.ପି.ର ପରିସମାପ୍ତି କରାଗଲା ।

ଉପଯୁକ୍ତ ଆବେଦନ ଉପରେ ଏହି ରାୟର ଜରୁରୀ ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବ ।

(କେ. ଆର୍. ମହାପାତ୍ର)
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ,
ତାରିଖ 17 ନଭେମ୍ବର, 2023/ମଧୁ

HIGH COURT
सत्यमेव जयते
ORISSA

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : ସୁଶ୍ରୀ ଲୋପାମୁଦ୍ରା ମହାନ୍ତି
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ